UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto peregrino ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. cxiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

deferens in ciuitate vienne monaſteriū eius nomini edificauit: ⁊ de ꝓprijs facultatibus large dotauit. In quo corpꝰ ſanctū honorifice collocauit: vbi infinitis ⁊ ſtupendis virtutibꝰ refulget. Potiſſimū autē eſt illud qđ in toto orbe famoſum eſt: qꝛ ignē ſacrū a corporibꝰ hūanis extingit. Facta eſt autem hec tranſlatio eodē die quo corpus inuentū fuerat: vicȝ idibus iunij.

¶ De ſancto Antonio confeſſore ordinis minorum Cap.cxi.

ANtonius cōfeſſor ordinis minorū ex vlyxbona ciuitate hiſpanie natus a pueritia ſua in baptiſmo fernandus appellatꝰ eſt. Hic primo fuit canonicꝰ regularis ordinis ſancti auguſtini in eadē ciuitate. Deinde audiēs qualiter quidā fratres minores apud marochiū a ſaracenis paſſi fuerant: ad martyriū aīatus de prioris ſui licētia ordinē fratrū minoꝝ ingreſſus eſt: ꝓmiſſione ſibi a fratribus facta: ꝙ marochiū ad terrā ſaracenoꝝ mitteref. Qui iuxta promiſſionem ad ipam terraȝ miſſus: qꝛ de ipo deus aliud decreuerat: regreſſus eſt: martyr ſolo deſiderio factꝰ. Deīde ad generale capitulū aſſiſiū tēdēs fratri gratiano qui romādiole miniſter erat: ſe contulit: a quo in heremū montis pauli miſſus: vt petijt ſolitarie ibidē ꝑmanens cōtēplationi vacabat. Poſt hec in foro iulio cōſiſtens: a miniſtro loci predicare iuſſus: dum ſe imperiū predicatiōis excuſaret cōpulſus oīno per obedientiā verbū dei ſuꝑ quoſcūꝗ doctos elegāter ꝓpoſuit. Sicꝗ deinceps officiū predicādi ſuſcepit. Cū die quadā de cruce dñi predicaret: viſus eſt in aere ſanctus franciſcus adhuc in carne degēs longe tū poſitus: quaſi predicationē antonij geſtibus laudabiliter cōmēdās. Anno aūt vno ante eius obitū generali obtenta licentia predicādi vbicūꝗ vellet: paduā deuenit: annoꝗ integro ꝑdicationi ⁊ cōfeſſionum audiētie ſolicite vacauit. ¶ Multis quoꝗ ibi miraculis claruit. Naȝ cū quidā ei cōfeſſus eſſet ꝙ patrē ſuum calce percuſſerat: ⁊ ſctūs ei ad terrorē dixiſſet: ꝙ pes ille dignꝰ erat: vt precideref: iuueniſꝗ ſimplex domū reuerſus pedē ſibi abſcidiſſet: orāte ſancto pes ei reſtitutꝰ eſt. Poſt hec cū tpe meſſis hoīes circa meſſem occuparenf: quietis gratia ex vrbe diſcedēs: venit ad cāpū ſancti petri: vbi ⁊ egrotare cepit: ⁊ languore nimio preſſus: timēs fratrū illoꝝ grauamē: currui ſe īponi fecit: vt ad locū padue veniret. Cum aūt iuxta ciuitatē eſſet: rogatus a quodā fratre vinoto diuertit ad locū celle iuxta locū pauperū dñarū: vbi diebus aliquibꝰ decūbens: dum ſacra myſteria ſumpſiſſet; apparēte ſibi chriſto eumꝗ confortante hymnum. O glorioſa domina. alta voce decantauit. Quo finito ſpiritū in pace emiſit idibus iunij: anno domini milleſimo ducenteſimotrigeſimoprimo. Cuius tranſitus cum adhuc ipſis fratribus ignotꝰ eſſet populus vndiꝗ concurrebat: ⁊ ſanctū patrem defunctū eſſe clamabat. Et cuȝ eſſet queſtio de funere īter ciues: eo ꝙ alij hic alij ibi eū tumulari volebāt: occaſione ipa quinꝗ diebus corpus inhumatū remāſit: nec vlla exinde corruptio ſubſecuta eſt: aut fetor exhalauit: cuȝ tū calor immenſus eſſet: vtpote iunio mēſe. Tandem omniū voluntate in loco principali fratrū ſancte marie de padua honorifice reconditum eſt: omnibus egris qui ad eius loculuȝ accedebāt per ipſos ꝗnꝗ dies quocūꝗ lāguore ſanatis: vbi ⁊ ꝗeſcit adhuc miraculis pollens.

¶ De ſancta Felicula virgine ⁊ mar. Cap.cxij.

FElicula virgo petronille collatanea: vt ſcri. marcellus ſancti petri diſcipulus mortua ſorore: vt ſupra actum eſt pridie kalen. iunij a flacco comite detinef: ⁊ aut ſacrificare, aut ſibi nubere compellitur. Que vtrunꝗ denegans ab eodem in carcere recludif: ⁊ ſeptem diebus ſine cibo detinef. Inde educta datur in cuſtodia virginū dee veſte vt eam ad ſacrificandū ſuaderent. Que ibidem per ſeptem alios dies ſine cibo permāſit. Poſt hec dum chriſtum conſtanter cōfiteref in equuleo leuata: et diutius torta: deinde iubēte comite in cloacam precipitata necatur. Cuius corpus ſanctus nicomedes preſbyter inde noctu leuauit: et in capſella ſua via ardeatina miliario ab vrbe. vij. ſepeliuit idibus iunij.

¶ De ſctō peregrino epō ⁊ martyre. Cap.cxiij.

PEregrinꝰ epiſcopus ⁊ martyr ciuitatis aternen. pontificatum tenuit tēpore beati gregorij pape: ꝗ cethens proprio nomine nuncupatus eſt. Quo tēpore duo peſſimi viri ex longobardoꝝ genere filij ꝯcubinarū: quoꝝ vnus dicebaf alais: alter ẜo vmblo vrbē ipam tyrānice poſſidebāt. Cum aūt prede ⁊ deuaſtationi ac nefandi operibus: non ſolū ipſi intenderēt: ſed etiaȝ populum malorum exemplo peruertiſſent. Cethens epiſcopus eorum crudelitatem non ferens ad vrbem romā acceſſit: ⁊ hec oīa ſummo pōtifici referens ab eo ſuſceptus dudū ſecum ꝑmanſit. Tandem populus ciuitatis multa dictorū ty-

fannoꝝ preſſus iniuria ad vrbem deuenerunt: ⁊ epiſcopum ſuum inſtanter orauerūt vt ad eccleſiam ſuam rediret: ⁊ plebem ſibi commiſſam ſuis exhortationibus de tot malis erueret. Qui iuſſus a papa cum populo rediit: iuramēto ab eis exacto ne bona eccleſie diſtraherēt: ⁊ diſtracta redimerent. Reuerſus quoqꝫ populū ſuum ſanctis ſermonibus ad penitentie opera ꝓuocabat. Interea diſſeſſione orta inter alaim ⁊ vmblonem: alais orientalē vmblo vero occidentalem portam tenebat. Cum autem alais vmbloni reſiſtere non poſſet facta conſpiratione cum quodā vitaliano comite ipm cum eius exercitu per portā quam tenebat in vrbem intromiſit: vt ſic in aduerſarium ſecurus inſultum faceret. In ipa vero ciuitate erat quidam vir xpianus nomine fredo: qui veſpere illo ſpiritu diuino tactus vxori predixerat vrbem ipam eadem nocte ab inimicis inuadendam: armaqꝫ ſua ad lectuli caput poſuit: vt ſeditione inſurgēte prōptior armaretur. Sicqꝫ factum eſt: vt quod predixerat: eueniret: illeqꝫ armatus confeſtim ad cetheum epiſcopum confugeret. Oratione vero ſancti epi excitatis ciuibus et repente egreſſis ciuitas ab inimicis viriliter defenditur: aduerſarij expelluntur: ⁊ alais captus vti patrie proditor vmbloni preſentatur. Cunqꝫ omnes ipm dignū incendio acclamarent: ⁊ epiſcopus horrens effuſionem humani ſanguinis pro eo interueniſſet: ſupplicans vt vel in carcerem vel in exilium mitteretur: cetheus ab vmblone detentus eſt: eo ꝙ ipm cum alai preſumeret ꝯſpiraſſe: ⁊ ob id pro illo interuenire. Et alaim quidem ad portam orientalem decollari fecit. Cetheū vero cathenis vinctum in medio foro ciuitatis capite truncari mandauit. Cum autem epiſcopus pſalmum. Deus laudem meam. decantaſſet: tantus tremor ſpiculatorem inuaſit: vt ipm minime percutere poſſet. Quod cum vmbloni nunciatum fuiſſet: epiſcopū magicis hoc artibus feciſſe cogitās ipm in carcere diebus multis detinuit. Deinde ipm vinctū in flumie piſcaria per pontem marmoreolum precipitari iuſſit. Qui tertio inde iactatus tertio illeſus exiuit. Tūc iubente vmblone nequiſſimo lapis ingens ponderis librarum quingentarū ad collum epiſcopi ligatur: ⁊ ſic per pontem precipitatus in flumine necatur. Statim autem vt ſpiritum emiſit ſuper aquas corpus vna cum lapide enatauit. Ad quod ſpectaculum cum vmblo feſtinaſſet a diabolo oppreſſus ⁊ mortuus eſt. Corpus autem martyris gubernantibus angulis per fluuium in mare deſcendit: ⁊ vna cū lapide ad littus iardenē. ciuitatis a fluctibus euectum eſt. Quod cum piſcator quidam in littore reperiſſet: epo nūciare curauit. Qui vna cum eius clericis ad locū acceſſit: corpus quidē martyris ꝓpter lapidem arbitrans: ipm tū vt martyris quaſi dubius venerari nō audens in littore ſepeliuit: ⁊ quia nomē eius ignorabatur perergrinū nominauit: diuinā qꝫ voluntatē ſuperiude expectare cepit. Cum autē piſcatores noctibus ſingulis ad caput foſſe lumē celeſte ꝯſpexiſſent: ⁊ hec in ciuitate relata fuiſſent cecus quidā a natiuitate a patre ad foſſam deducitur: ⁊ oratione fuſa lumen ei oculoꝝ infunditur: quo viſo miraculo corpus martyris proculdubio fore noſcit: ⁊ ab epiſcopo nomine ſancti martyris et epiſcopi pegrini miliario iuxta iardenēſem ciuitatē in eccleſia ſepelit. Poſt aliquod tēpus tam eius paſſionis ſeries: ꝙ dies ⁊ nomē a ciuibus iardenēſibus inquiſita repeviunt. Qui paſſus eſt idibus iunij.

De ſancto Fandila preſbytero ⁊ martyre. Cap. cxiiij.

Fandila preſbyter ⁊ martyr apud cordubā ciuitatē paſſus eſt. Qui tempore perſecutionis pro confeſſione nominis dn̄i amputato capite martyrium conſumauit idibus iunij: vt ait Ado in martylogio.

De ſancto Heliſeo ꝓpheta. Cap. cxv.

Heliſeus ꝓpheta: qui Eccleſiaſtici. xlviij. cap. inter ſanctos antiqui tēporis glorioſe extollit: natus eſt in galgalijs: cuiꝰ natiuitatis tpe tale prodigiū cōtigit: vt vnus ex vitulis aureis qs hieroboā fecerat: acute mugiret. Quo audito in hieruſalē ſacerdos diuino nutu ait ꝓphetā eſſe natū in hieruſalē: qui ſculptilia ⁊ fuſilia deoꝝ deſtrueret. Hūc diuino mādato helias in abela repertum arātem vocauit: ⁊ ad eius diſcipulatum aſſumpſit. Et cum pallium ſuū impoſuiſſet ſuper eum confeſtim ꝓphetizare cepit: qui exinde ſecutꝰ eſt heliam ⁊ miniſtrabat ei: vt dicit. iij. Reg. xix. ca. Cum aūt helias a dn̄o in celū raptus eſſet: vt dicetur infra in geſtis helie prophete. xix. kalen. ſeptembris. Sp̄us helie duplex ſuper eū requieuit: ſcꝫ ad ꝓphetanduꝫ ⁊ miracula faciendum. Multis em̄ miracl'is claruit: que in. iiij. Reg. cap. ij. iij. iiij. v. vi. ⁊. vij. narrat. Cum eniꝫ in hierico aqua foris peſſima terrā ſterilem faceret: egreſſus ad fontē miſit in illū ſal: ⁊ aquam ſanam reddidit. Aſcendens bethel pueris ſibi illudētibus maledixit: ex quibus. xlij. numero ab vrſis duobus cōtinuo lacerant. Cum aūt vxor quōdam abdie ꝓphete ad eum veniret: vt virum ſuū mortuū ere alieno preſſum defleret: eo ꝙ ꝓpter alimoniā ꝓphetarū quos in ſpelunca pauerat: debita ꝯtraxiſſet. Creditorqꝫ duos filios abdie i ſuitutē ꝓ debito redigere vellet.